

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΥ (Ματθ. 8, 5-13)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στον Άγιο Χαράλαμπο Πρεβέζης, στις 27/6/2004)

1. Η επουράνια εξουσία

Το Ευαγγέλιο που ακούσαμε μας είπε ότι ενώ βρισκόταν ο Χριστός στην Καπερναούμ, πήγε και τον βρήκε ένας εκατόνταρχος. Δηλαδή ένας επίσημος άνθρωπος, ένας ανώτερος διοικητικός υπάλληλος του Ρωμαϊκού κράτους, με μεγάλη διοικητική εξουσία. Αξίζει να προσέξουμε ότι ο ίδιος ο εκατόνταρχος αναζήτησε τον Χριστό. Ούτε παραγγελία του έστειλε με τους υπηρέτες του, ούτε του ζήτησε να πάει να τον συναντήσει στο γραφείο του.

Από όλη την συμπεριφορά του εκατοντάρχου, βλέπουμε ότι ο άνθρωπος αυτός δεν έβλεπε τους άλλους από απόσταση και αφ' υψηλού.

Ήταν δηλαδή καλόκαρδος και ταπεινός. Η ταπείνωση και η καλωσύνη είναι τα ομορφότερα στολίδια για τον άνθρωπο. Και εμείς τα ζηλεύουμε και ψάχνουμε να τα βρούμε. Και ρωτάμε: Πού βρίσκονται; Τι τα γεννάει;

Την απάντηση την δίδει το Ευαγγέλιο.

Όταν ο εκατόνταρχος συνάντησε τον Χριστό τού είπε: Ο δούλος μου, ένας υπηρέτης μου, είναι άρρωστος. Βασανίζεται φοβερά. Και ήλθα να σε παρακαλέσω γι' αυτόν.

Απάντησε αμέσως ο Χριστός: «Εγώ ελθών θεραπεύσω αυτόν». Έρχομαι και θα τον θεραπεύσω.

Θα περιμέναμε να βγει από το στόμα του εκατοντάρχου ένα μεγάλο ευχαριστώ. Αλλά ακούμε μια ένσταση:

-Όχι Κύριε, όχι, είπε στο Χριστό. «Ουκ ειμι άξιος ίνα μου υπό την στέγην εισέλθης». Δεν είμαι άξιος να ρθεις στο σπίτι μου. Μόνο «ειπέ λόγον». Πες μια λέξη. Και θα γίνει καλά ο δούλος μου.

Ασφαλώς αδελφοί, ακούοντας τα λόγια αυτά από το στόμα τού εκατοντάρχου ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός θα είχε κολλήσει το βλέμμα Του επάνω στο

πρόσωπό του και όλοι γύρω θα είχαν τεντώσει τα αυτιά τους για να ακούσουν πού θα βγει αυτή η ασυνήθιστη συνομιλία.

Πρόσθεσε ο εκατόνταρχος:

-Εγώ Χριστέ μου από εξουσίες ξέρω. Τι είμαι εγώ; Ένα χαρτί μου έδωσε εκείνος που κυβερνά τον κόσμο, ο Καίσαρας, και με έκανε εκατόνταρχο. Μου έδωσε εξουσία. Και με βάση αυτή την εξουσιοδότηση, αυτό το χαρτί, έχω υπό τις διαταγές μου ανθρώπους. Λέω στον ένα «περπάτα, πήγαινε» και «περπατάει». Και λέω στον άλλο «έλα» και έρχεται. Λέω σε κάποιον άλλο: «κάνε τούτο, κάνε εκείνο» και τα κάνουν επακριβώς. Αν εγώ, που κάθε άνθρωπος δικαιούται να με αμφισβητήσει και να μου πει «ποιός είσαι συ;», επειδή βρέθηκα να έχω μία εξουσία, δίνω διαταγές και εκτελούνται αμέσως, πόσο μάλλον αυτό ισχύει σε σένα. Για σένα, που η εξουσία σου είναι από τον ουρανό. Από εκεί δηλαδή που εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε κανένα έλεγχο, ούτε οι αντιρρήσεις μας μετράνε, ούτε έχουν σημασία οι γνώμες μας. Γι' αυτό, «ειπέ λόγον και ιαθήσεται ο παις μου». Πέσε μια κουβέντα και θα γίνει αμέσως καλά ο δούλος μου, ο παις μου.

«Παις» στην περίπτωση αυτή σημαίνει δούλος. Δεν σημαίνει παιδί.

2. Οδηγός στην πίστη

Όταν ο Χριστός άκουσε τα λόγια αυτά, θαύμασε και είπε:

-Τι μεγάλη πίστη που έχεις! Ούτε στον Ισραήλ δεν βρήκα τέτοια πίστη.

Ερώτημα: Πώς ο εκατόνταρχος είχε «μεγάλη πίστη»; Τέτοια που να την θαυμάσει, και κατ' επέκταση να τον θαυμάσει, ο Χριστός;

Ποιός δεν θέλει -άμα βέβαια τον έχει «σε εκτίμηση» τον Χριστό- να έχει ο Χριστός καλή γνώμη για αυτόν; Ποιός δεν το θέλει;

Τι ήταν εκείνο που έκανε τον Χριστό να «σηματίσει» καλή γνώμη, για τον εκατόνταρχο;

Η πίστη τού ανθρώπου αυτού, δεν ήταν ότι ο Χριστός μπορούσε να «κάνει κάτι». Αυτό το ήξερε όλος ο κόσμος τότε, γιατί τα θαύματα που είχε κάνει ο Χριστός ήταν πολλά. Το θαυμαστό ήταν ότι ο εκατόνταρχος έλεγε: «Η χάρη και η δύναμη που έχεις, είναι από εκεί που δεν ελέγχεται. Είναι άνωθεν. Είναι από τον Πατέρα των φώτων. Είναι από τον Θεό».

Και οι φαρισαίοι πίστευαν. Και όποιος ακούει μερικά πράγματα από το Ευαγγέλιο καταλαβαίνει και πιστεύει. Αλλά αδελφοί μου, δεν αρκεί. Η σωστή πίστη που την θαυμάζει ο Χριστός είναι να πιστεύουμε με καθαρότητα ότι η χάρη αυτή είναι από τον Θεό. Δωρεά του Θεού. Και ενέργεια του Θεού. Και αν είναι δωρεά και ενέργεια του Θεού είναι όλο καλωσύνη και μόνο ευεργεσία προς όλους τους ανθρώπους.

Είπε ο Χριστός: «ούτε στον Ισραήλ δεν βρήκα τέτοια πίστη».

Τι έλεγε μ' αυτά τα λόγια;

Εμείς που είμαστε χριστιανοί ορθόδοξοι, νομίζουμε ο καθένας μας προσωπικά ότι η πίστη του στο Χριστό είναι πολύ μεγάλη και επαρκής. Φανταζόμαστε ακόμη τον εαυτό μας στολισμένο με τις μεγαλύτερες αρετές. Λάθος μας!

Υπάρχει ενδεχόμενο να βρεις κάποιον, που ακόμη δεν ανήκει στην Εκκλησία, να πιστεύει στον Χριστό και να λαχταράει να βαπτισθεί. Να πιστεύει πολύ πιο δυναμικά από πολλούς μας που βρισκόμαστε μέσα στην Εκκλησία και λέμε ότι πιστεύουμε χωρίς όμως να κάνουμε καμιά θυσία για τον Χριστό. Ένας τέτοιος άνθρωπος που είχε καταλάβει τι θα πει «Χριστός» ήταν ο εκατόνταρχος.

3. Η πρωτοποριακή πίστη

Ας δούμε τώρα ποία ήταν τα χαρακτηριστικά της πίστης του εκατοντάρχου;

Πρώτα ήταν ταπεινή πίστη. «Δεν είμαι άξιος να μπεις στο σπίτι μου», είπε στο Χριστό.

Όταν μας πει ένας επίσημος άνθρωπος ότι θα 'ρθει στο σπίτι μας το θεωρούμε τιμή μας. Πιστεύουμε ότι ανεβαίνουν οι μετοχές μας. Ότι αποκτάμε κύρος. Όμως ο εκατόνταρχος είπε: «Κύριε, δεν είμαι άξιος να εισέλθεις στο σπίτι μου».

Και πήραμε εμείς τα λόγια του και κάθε φορά που πηγαίνουμε να κοινωνήσουμε τα επαναλαμβάνουμε. «Δέξου με Χριστέ μου, δέξου με. Εγώ στο ομολογώ. Δεν είμαι άξιος να εισέλθεις στον οίκο της ψυχής μου. Γιατί όλος είναι βρώμικος και μολυσμένος».

Αυτή ήταν η αιτία που ο Χριστός βρήκε την πίστη του εκατοντάρχου με βάθος, με ουσία και με ζωντάνια. Με λόγια τού σήμερα θα λέγαμε ότι την βρήκε πρωτοποριακή. Την βρήκε ακόμη θερμουργή πίστη. Και δυνατή πίστη. Εκείνους

που η ιστορία ονομάζει πρωτοπόρους, σημαίνει ότι είχαν καρδιά! Και προχωρούσαν με δυναμισμό. Έτσι θέλει ο Χριστός να προχωράμε ψάχνοντας να Τον βρούμε. Με καρδιά. Και με δυναμισμό.

Και για να το τονίσει αυτό, τι είπε;

Ξέρετε, όποιος έχει σωστή πίστη μπορεί να πει στο βουνό «περπάτα» και να περπατήσει. Και αν έχει ένα κουκουτσάκι πίστη σαν κόκκο σινάπεως, μπορεί να πει στο βουνό:

-Σήκω βουνό και πέσε στη θάλασσα, και να πέσει.

Το ερώτημα που κάνουν μερικοί από τους θεολόγους και τους αγίους πατέρες της Εκκλησίας μας είναι:

Αλήθεια; Άραγε ο Χριστός μάς μιλάει για το βουνό που θα πέσει στη θάλασσα; Ή θα περπατήσει;

Και γι' αυτό!

Αλλά ιδιαίτερα θέλει να μας πει ότι:

Προσέξτε! Εκείνο που θέλει ο Θεός από σας είναι «ένας κόκκος σινάπεως» πίστης. Ποιός είναι ο κόκκος σινάπεως; Η καλή διάθεση που πρέπει να έχουμε στην πνευματική ζωή. Γιατί είναι στο χέρι μας, άμα το θελήσουμε, να βγάλουμε από μέσα μας εκείνη την βρώμικη διάθεση που μας ψιθυρίζει: «Γιατί τούτο το λέει έτσι το Ευαγγέλιο; Γιατί εκείνο αλλιώς; Άραγε είναι έτσι εκείνο, όπως το λένε στην Εκκλησία;» Και δεν μας αφήνει η κακή διάθεση να δούμε σωστά. Δηλαδή με αγάπη, με καλωσύνη, με ειλικρίνεια. Και να αναζητήσουμε την αλήθεια με πραγματική και γνήσια ταπείνωση.

Ο κόπος για να πετάξουμε από την καρδιά μας την κακή διάθεση και να βάλλουμε καλή διάθεση είναι ελάχιστος. Όσο ένα σποράκι σινάπι. Όποτε θέλουμε το κάνουμε. Και συμπληρώνει ο Χριστός: «Όσο εύκολο είναι για σένα να μετακινήσεις αυτό το κουκουτσάκι το σινάπι, άλλο τόσο εύκολο είναι για τον Χριστό, για τον Θεό Πατέρα, να μετακινήσει το βουνό, τα Ιμαλία και να τα ρίξει στο πέλαγος της θάλασσας».

Και γιατί ο Χριστός μας μιλά για βουνό;

Γιατί από την στιγμή που ο άνθρωπος κολλάει πεισματικά στη γνώμη του, κάθε αντίθετη άποψη του φαίνεται Ιμαλία, βουνό. Αυτό το βουνό της εγωιστικής προσκόλλησης στις γνώμες μας ο Χριστός έχει την δύναμη να το βουλιάξει στη θάλασσα, δηλαδή να το υποτάξει στο θέλημα του Θεού.

Γύρω στο 1600 ήταν ένας Πατριάρχης στην Αλεξάνδρεια, που λεγόταν Ιωακείμ. Πατριάρχευσε 75 χρόνια. Έγινε πατριάρχης στα 60 και πέθανε 135 χρονών. Τον κρατούσε η νηστεία και η προσευχή.

Κάποτε του είπαν οι μουσουλμάνοι που κυβερνούσαν τότε την Αίγυπτο και όλη την Ανατολή: «Είπε ο Χριστός ότι άμα έχετε πίστη θα πείτε στο βουνό να περπατήσει. Λοιπόν, αν έχεις πίστη κάνε το». Ο πατριάρχης αφού νήστευσε και προσευχήθηκε τρεις μέρες, λιβάνισε το βουνό και είπε: «Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, περπάτα βουνό!». Και περπάτησε το βουνό, και βλέποντάς το πίστευσαν πολλοί μουσουλμάνοι. Την διήγηση αυτή την γράφει και ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός στις διδαχές του.

Όλα είναι δυνατά για τον Θεό.

Και για μας είναι εύκολος ο δρόμος προς τη Βασιλεία Του, άμα βάλουμε καλή διάθεση μέσα μας. Χωρίς καλή διάθεση, ο δρόμος προς τον Χριστό γίνεται, ή μάλλον μας φαίνεται, πολύ δύσκολος, «βουνό».

Γι' αυτό μας λέει ο Χριστός:

Αποκτείστε την πνευματική λεβεντιά του εκατοντάρχου.

Αποκτείστε πίστη θερμή, πρωτοποριακή.

Σταθείτε ενώπιον του Θεού με ταπείνωση. Αμήν.-